

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 922/21
2.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић као записничара, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт бр.20/20 од 11.8.2021. године и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића изјављених против пресуде Вишег суда у Београду К број 14/20 од 9.7.2021.године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића, дана 2.12.2021.године, донео је, следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића па се пресуда Вишег суда у Београду К број 14/20 од 09.07.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 14/20 од 09.07.2021.године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ због чега је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, а затим је на основу одредбе члана 68 став 1 КЗ опозвана условна осуда изречена окривљеном правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду К број 1441/19 од 21.05.2020.године због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, па казна затвора у

трајању од 3 (три) месеца узета као утврђена, те даљом применом одредбе члана 60 КЗ окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (године) и 3 (три) месеца у коју ће се урачунати време проведено у притвору и време проведено и на издржавању мере забране напуштања стана. Према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге аметамин у смеси са кофеином и креатином укупне нето масе 180,9 грама као и једна електронска вагица за прецизно мерење са траговима опојне дроге кофеина и парацетамола. Окривљени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, те одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт бр.20/20 од 11.8.2021. године због неправилне одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду тако што окривљеном изрећи казну затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Ристовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу окривљеног и ослободи од оптужбе или усвоји жалбу и укине првостепену пресуду или донесе пресуду којом ће преиначити првостепену пресуду тако што ће окривљеног осудити на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 1 (једног) месеца.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж број 1000/21 од 15.10.2021.године изнео предлог да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца и преиначи ожалбену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића, и у одсуству уредно обавештеног заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду на коју је размотрио целокупне списе заједно са ожалбеном пресудом, изјављеним жалбама, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, па имајући у виду и наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска нашао:

-жалбе су неосноване.

Наиме, према налажењу овог суда правилно је првостепени суд окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и то правилном оценом изведених доказа и правилном применом закона, а за своју одлуку је дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, а следом чега су жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени и одбијени као неосновани.

Наиме, у жалби браниоца окривљеног се спори чињенично стање утврђено ожалбеном пресудом и износи сопствена оцена изведених доказа. Понављају се наводи из првостепеног поступка, те указује на исказе сведока ББ, ВВ и ГГ који су према ставу жалбе нејасни и нелогични и у битним чињеницама нису веродостојни и довољни за безусловно прихватање на начин како то суд чини, и на крају исказ сведока ДД који је према ставу жалбе дао исказ који указује својим исказом указао на то да је одбрана окривљеног АА веродостојна. Понавља се теза одбране да је дрога пронађена код окривљеног АА заправо опојна дрога која припада његовом оцу, те да се окривљени АА заједно са својим оцем ДД одмах након хапшења договорио да “дело преузме на себе” будући да је у то време био неосуђиван и отац га је уверавао да ће му пронаћи адвоката и да ће проћи без последица.

Међутим, према налажењу овог суда првостепени суд је свестраном оценом свих изведених доказа, како појединачно тако и у међусобној вези, правилно утврдио чињенично стање, те извео правилан закључак о томе да је окривљени АА, а не неко други, неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу и то амфетамин у смеси са кофеином и креатином укупне нето масе 180,9 грама, а коју опојну дрогу је, када је уочио да му прилазе полицијски службеници, из своје десне руке одбацио заједно са једном електронском вагицом за прецизно мерење на којој су детектовани трагови кокаина, кофеина и парацетамола.

Наиме и према ставу овог суда тезе одбране окривљеног АА о томе да опојна дрога није његова већ да је припадала његовом оцу који га је уверавао да “дело преузме на себе” јесте неуверљива и срачуната на избегавање кривице. Првостепени суд правилно закључује да је окривљени приликом саслушања пред ВЈТ у Београду, у присуству браниоца, адвоката Тупајић Свјетлане, признао кривично дело за које се терети објаснивши да се срео са оцем ДД критичном приликом који се враћао кући када је наишла полиција која је пошла ка њима, па је опојну дрогу коју је имао, од себе одбацио. И према налажењу овог суда, одбрана окривљеног у полицији је дата прецизно и јасно, због чега је његова каснија одбрана оцењена као неаргументована, неуведљива и изнета тендециозно са циљем избегавање кривице.

Саслушани полицијски службеници ББ, ВВ и ГГ су били сагласни у томе да су видели окривљеног АА како је, када је видео полицијске службенике, одбацио од себе опојну дрогу, те у погледу чињенице да је правило да када превозе двојицу осумњичених, међу њима није дозвољен било какав разговор нити договарање. Супротно наводима жалбе окривљеног првостепени суд је правилно прихватио исказе саслушаних сведока – полицијских службеника правилно оценивши да су они логични, уверљиви и животни, те је правилно закључио да чињеница да сведоци нису могли да се сете баш сваког детаља конкретне догађаја јесте животно прихватиљ и не умањује верност њиховог казивања, а имајући у виду протек времена од тренутка у ком се догађај одиграо до момента давања исказа пред судом, а притом и природу посла полицијских службеника.

Према ставу овог суда, а супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, сведочење полицијског службеника ДД о томе да се и којим речима отац окривљеног обраћао свом сину, не поткрепљује наводе одбране о томе да пронађена опојна није у

власништву окривљеног. Наиме, оно што овлашћена службена лица сазнају у вршењу своје службене дужности на начин да им окривљени саопшти, а да то није у присуству браниоца окривљеног и уз поштовање законом прописане процедуре, не може бити доказ пред судом, а ако се притом има у виду да након што се овом сведоку предочени наводи оптуженог са главног претреса, навео да није истина да је окривљени разговарао са оцем ни на лицу месту ни у полицијском возилу, то су цитирани наводи жалбе оцењени као без утицаја на другачију одлуку овог суда.

Такође, ако се има у виду и то да из исказа оца окривљеног АА следи да он ниједног тренутка није потврдио пред судом одбрану свог сина већ је након што му је предочен исказ оптуженог са главног претреса навео да “за АА одбрану има да каже да су вероватно полицајци присиљавали и уцењивали да то тако каже”, те да са окривљеним није ни у каквој свађи и да сада “први пут чује да АА са њим не прича”, то су следом свега реченог жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени и одбијени као неосновани.

Према ставу овог суда првостепени суд је правилно подводећи утврђено чињенично стање под правну норму односно вршећи правну квалификацију кривично-правних радњи окривљеног АА правилно закључио да се у радњама окривљеног стичу сви како субјективни тако и објективни елементи једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је окривљени правилно и оглашен кривим.

Приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције, у ком делу се пресуда с једне стране спори жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду тезом о томе да је окривљени благо кажњен, те жалбом браниоца окривљеног тезом о томе да је окривљеном изречена сувише строга кривична санкција, Апелациони суд у Београду налази да су и ови жалбени наводи неосновани јер је пресуда и у погледу одлуке о казни правилна и на закону заснована.

Наиме, приликом доношења одлуке о врсти и висини казне првостепени суд је правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његову старосну доб то јест чињеницу да у време извршења кривичног дела имао 22 године, док отежавајућих околности није било, па је ценећи степен кривице и јачину повреде односно угрожавања заштићеног добра, првостепени суд правилно окривљеном због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (месеца), а затим окривљеном опозвао условну осуду изречену правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду К број 1411/У19 од 21.05.2020.године због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, те узео као утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) месеца након чега је даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ правилно осуђеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца у коју се урачунати време проведено у притвору и време проведено на издржавање мере забране напуштања стана.

Према ставу овог суда овакво изреченом казном ће се постићи сврха кажњавања и изрицање кривичних санкција односно довољно ће се утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела. Како је кривична санкција адекватна како тежини извршеног кривичног дела тако и личности окривљеног као извршиоца то њоме ће се постићи циљеви прописани одредбом члана 4 и 42 КЗ, па је првостепена пресуда и у овом делу неосновано оспорена изјављеним жалбама.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 ЗКП.

**Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Бокић**